

в. Средношколско знаме, 17.1.1984г.

ЩАСТИЕ ЗА СИПРИЛИЯ

● Пиеса на кипърската поетеса Ели Пеониду на сцената на Народния театър за младежта «Людмила Живкова»

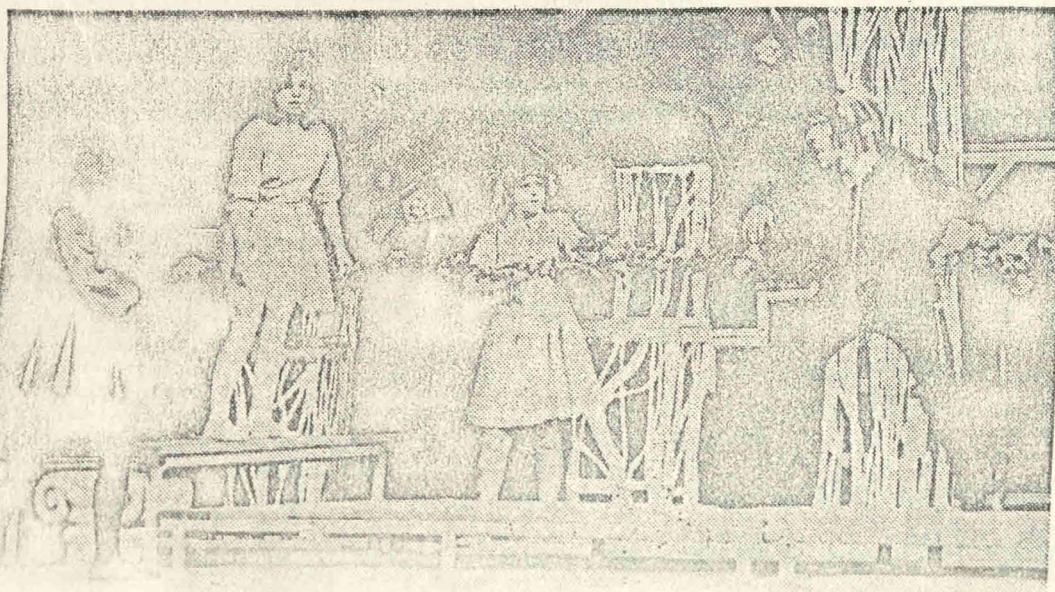
„Да се събудиш в Сиприлия“ — така се нарича най-новата постановка на Народния театър за младежта „Людмила Живкова“, дело на з. а. Лиляна Тодорова. Автор на пиесата е изтъкнатата кипърска поетеса Ели Пеониду, носителка на държавната награда на Кипър, участничка в традиционните международни писателски срещи в София, искрена приятелка на България. Нейната творба носи екзотичното дихание и самобитна красота на Кипър. Създадена като приказка, тя ни разказва за вечния двубой между силите на доброто и злото. Във фантастичната страна Сиприлия хора и животни живеят дружно и щастливо. В тази щастлива земя злото е непознато. Но, както във всички приказки, и тук внезапно идва бедата в лицето на Лошият дух и Черната река. Лошият дух успява да раздели Сиприлия на две. Добрите сили се сплотяват, про-

гонват злото и краят е щастлив. Но пиесата съвсем не е ограничена само в територията на приказното. Тя е преди всичко страстен призив към бдителност, защото дори и когато е победено веднъж, злото не е изкоренено и унищожено.

Искреното пресъздаване на образите на Хоп Троп, Доремини и Врабчо от актьорите Вера Среброва, з. а. Надя Тополова и Николай Узунов, чудесната музика на Петър Цанков и богатите, топли декори на Екатерина Енева — всичко това е съчетано в органична художествена сплав, от която е изграден спектакълът. Режисьорката Лиляна Тодорова, за която „Да се събудиш в Сиприлия“ е 55-та юбилейна постановка, е съумяла със средствата на поезията, фантазията и приказното да изведе общочовешката, значима идея на творбата: щастието на всички честни хора на земята е в тяхното единство и дружба.

А ето какво сподели на пресконференцията след премиерата и авторката на пиесата, поетесата Ели Пеониду: „Написах тази творба по повод разделянето на Кипър. След като бе играна на кипърска сцена, сега пиесата за първи път се поставя извън родината ми и то в България. Опитът у нас показва, че сме успели. Департементът въпреки много добре постановката. Но, мисля си, това е защото все пак събитията бяха близо до тях. Зато ва е интересно как българските деца ще я погледнат. Бих искала да посветя това свое произведение на двама приятели. Единият е кипърският режисьор Владимирос Каскаридис, който почина преди месец, съвсем млад, но остави дълбока следа в изкуството. Другият приятел е Людмила Живкова, която направи толкова много за културата и за децата.“

Магдалена КОСТОВА
ученичка

K1.161